

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΥ ΤΗΝ ΓΡΑΦΕΙ Ο ΣΟΥΡΗΣ

12/2/1905

Είκοστὸν μετροῦμεν χρόνον
εἰς τὴν γῆν τῶν Παρθενῶνων.

Χίλια κ' ἐνηκῶσα πέντε,
τὰ κουνῶμε κ' ἐν κουνιένται.

Τῶν ὄρων μας μεταβολή, ἐνδιαφέρουσα πολὺ.

Γράμματα καὶ συνδρομαὶ—ἀπ' εὐθείας πρὸς ἐμέ.
Συνδρομὴ γιὰ κάθε χρόνο—ὁ κτὼ φράγκα εἶναι μόνονο.
Γιὰ τὰ ξένα ὅμως μέρη—δέκα φράγκα καὶ ἴσ' τὸ χέρι.

Εἰς γνῶσιν φέρομεν παντὸς εὐμούσου τσελεπῆ
ὅτι πωλοῦμεν σώματα «Ρωμοῦ» ἀνελλιπῆ
μὲ τὴν ἀνάλογον τιμὴν κ' ὅποιος ἀπ' ἔξω θέλει
δὲν θὰ πληρῶνῃ δι' αὐτὰ ταχυδρομείων τέλη.

Δώδεκα τοῦ Φλεβάρη,
τὸ τουμπελέκι βάρει.

Ἑβδομηῆντα κ' ἐνιά κ' ὀκτακόσα
καὶ πηδᾶ' στὸ χορὸ κάθε γκιόσα.

**Φασουλῆς καὶ Περικλέτος,
ὁ καθένας νέτος σκέτος.**

καὶ νὰ μὴν ἔχῃς ποῦ νὰ πᾶς,
παρὰ' στοῦ Ζαχαράτου.

Φ.— Πῶς τὸν καιρὸ μας ἄδικα, βρὲ Περικλῆ, τὸν χάνομε ;
καμμία διαδήλωσι δὲν ἔρχεσαι νὰ κάνωμε ;
Ἄμμ' εἶναι τούταις ἐκλογαῖς ; δὲν σοῦρχεται νὰ σκάσης ;
δὲν βλέπεις πῶς ἐχάλασε καὶ τῶν Ρωμηῶν ἡ πλάσις ;

Τεῖναι κ' αὐτὸ τὸ ξαφνικό... Ρωμηοὶ μου σὲ καλό σας...
νᾶν' ἐκλογαῖς καὶ νὰ' μιλᾶς γιὰ ξάπλωσι τῆς γλώσσας.
Νᾶν' ἐκλογαῖς' στής εἴκοσι, βρὲ Περικλέτο τέρας,
κ' οἱ μαλλιαροὶ νὰ γίνωνται τὸ θέμα τῆς ἡμέρας.

Π.— Μὲ τούτη τὴν κατάστασι κανένας ἀπελπίζεται...
νᾶν' ἐκλογαῖς' στής εἴκοσι τοῦ τρέχοντος Φλεβάρη
καὶ κανενὸς τὸ φρόνημα νὰ μὴν ἀναρριπίζεται...
κλάψε το τὸ Ρωμαῖκο, ποῦ τόσοσιν διεφθάρη.

Νᾶν' ἐκλογαῖς' στής εἴκοσι, καὶ μὲ Μακεδονίστικα
καὶ ντόμινα νὰ πηλαλῆς,
καὶ τοῦ κῦρ Γιάννη νὰ λαλῆς
τὰ νέα κορακίστικα.

Φ.— Νᾶν' ἐκλογαῖς' στής εἴκοσι καὶ νὰ μὴν δοῦς, ψωρίτη,
κ' ὑποψηφίων ἀνοιχτὸ νὰ μὴν εὐρίσκῃς σπῆτι.
Νᾶν' ἐκλογαῖς' στής εἴκοσι καὶ νὰ μὴν δοῦς σὰν βλάκας
κ' ὑποψηφίου νὰ μὴν πηῆς τσιγάρο τῆς ἀμάκας.

Π.— Ἄδελφούλη μου, θὰ σκάσω
μὲ τὴν τόση ψυχραιμία...
θέλω κᾶπου νὰ ξεσπάσω,
θέλω' λίγη τρικυμία.

Νᾶν' ἐκλογαῖς, βρὲ μασκαρᾶ,
καὶ σὺ νὰ μὴν κορῶνῃς,
κ' ὑποψηφίου φουκαρᾶ
χαλὶ νὰ μὴν λερῶνῃς.

Κεφαλᾶκι μαλλιαρό,
μ' ἔπιασ' ἐκλογῶν λαχτάρα,
ἴλιγο ζήτω λαχταρῶ,
ἴλιγο σφύριγμα κ' ἀντάρα.

Νᾶν' ἐκλογῶν παραμοναῖς,
κ' ὁ κόσμος χαμπαράκι,
κ' οὔτε ν' ἀκούωνται φωναῖς
καὶ λόγοι Θεοδωράκη.

Ἐκλογῶν ἡμέραις νᾶναι
καὶ' στὸ βρόντο νὰ περνᾶνε,
καὶ νὰ βλέπω τὸν καθένα
μὲ τὰ χέρια σταυρωμένα ;

Νᾶν' ἐκλογαῖς χωρὶς κανεὶς νὰ χάνῃ τὰ νερά του,
καὶ νὰ μὴ βλέπῃς ἀστραπὰς,

Ἐκλογῶν ἡμέραις νᾶναι
καὶ' στὸ βρόντο νὰ περνᾶνε

μόνο μὲ σαχλοχορούς,
κί' ἐγώ, φίλε στραβοκάνη,
νά' μιλῶ γὰρ μαλλιαρούς
καὶ τὸν Φράγκο τὸν κὺρ Γιάννη ;

Φ.— Τοὺς κοιμισμένους τοὺς Ρωμηοὺς ἔλα νὰ τοὺς ἔξυπνή-
καὶ νὰ τοὺς γαλβανίσωμε. [σωμε

Σφίξε, καϋμένε Περικλῆ, ἴστο χέρι μὲ παντιέρα,
κί' ἔλα μαζί μου παγαριὰ
νὰ πάρης κάθε γειτονιά,
καὶ δόνησε καὶ τάραξε τὸν ἤσυχον αἰθέρα.

Π.— Εἰς τὸ πόδι, Ρωμηοσύνη...
ἴστους Ρωμηοὺς ἢ ψυχραιμία
δὲν καλεῖται σωφροσύνη,
μόνον ἀφιλοτιμία.

Ζήτω μας λοιπόν, κί' ἄς γίνῃ διαδήλωσις μεγάλη,
ποῦ τὸν σβέροκο του καθέννας μὲ φωναῖς νὰ ξαναβγάλλῃ.

Κόρδοнос, Ἐλῆ, σανίδι,
πᾶμε, ρέ, ἴστον Κορδονίδη,
πᾶμε, ρέ, καὶ ἴστον Λεβίδη,
καὶ ἴστους δέκα καὶ τὸν ἕνα
μὲ λαρύγγια ξεσχισμένα.

Σηκωθῆτε μ' ἕνα μένος ὅπως πρὶν πολεμικό...
σηκωθῆτε... δὲν ἀκοῦτε ; ... πᾶμε καὶ ἴστον λαϊκό.

Μᾶρς μὲ κάθε χασομέρη
καὶ σηκῶστε τὴν παντιέρα...
πᾶμε καὶ ἴστον Καλλησπέρη
νὰ τοῦ ποῦμε καλησπέρα.

Διαδήλωσις θὰ γίνῃ καὶ κανεὶς δὲν πέρνει κἄβο ;
σηκωθῆτε... δὲν ἀκοῦτε ; ... ζήτω, γροῦχα, φόλα, μπράβο.

Γὰρ Ρωμηοὺς δὲν σᾶς γνωρίζω...
σηκωθῆτε, γηγενεῖς,
ὅμως ἄδικα γκαρίζω
καὶ δὲν ἔρχεται κανεὶς.

Φ.— Μᾶρς, κοιμισμένα πλήθη,
κομμάτια πάγου, λίθοι,
νωθροὶ μὲ χαῦνον βλέμμα,
βάτραχοι δίχως αἷμα.

Καὶ σᾶς τοὺς ψηφοφόρους ἀρηϊφίλου γένους
σᾶς ἴπτισαν χασίς,
καὶ τοὺς πολιτισμένους
μοῦ κάνετε καὶ σεῖς.

Φωτιὰ καθεὶς ἄς πάρη,
κανεὶς ἄς μὴν ἀργῆ...
δὲν ἴπρησατε χαμπάρι
πῶς ἔχομ' ἐκλογή ;

Μ' αὐτὴν τὴν σάχλα, βρὲ παιδιὰ, σαλεύει κάθε νοῦς,
ἔμπρὸς ἴστην διαδήλωσι μ' ἐμὲ τὸν Φασουλῆ...
τοὺς Ἄγγλους μὴ μᾶς κάνετε, μήτε τοὺς Γερμανοὺς,
κί' ἢ τόση ψυχραιμία σας ναυτίαν προκαλεῖ.

Αὐτὰ δὲν πρόπον παντελῶς εἰς τῶν Ρωμηῶν τὴν γῆν,
μήτε ἴσας παραδόσεις των καὶ τὴν καταγωγήν.

Λοιπὸν ἀπεφασίσαιτε τρόνι νὰ μὴ δράσετε
κί' ἔτσι νὰ τὴν περάσετε ;

Λοιπὸν, παιδιὰ, τῆς ἐκλογαῖς
ἔτσι θὰ τῆς ἀφήσωμε,
καὶ δίχως ζήτω καὶ σφαγαῖς
ἴστα κόφρια θὰ ψηφίσωμε ;

Σήκω, κοιμισμένη φάρα,
σὲ θερμοπαρακαλῶ...
ἐκλογαῖς χωρὶς ἀντάρα
δὲν θὰ βγοῦνε σὲ καλό.

Σηκωθῆτε, σηκωθῆτε... νὰ ρουκέταις ἴστον ἀέρα...
Κόρδοнос, Ἐλῆ, Λεβίδης... γειά σας, ἐκλογεῖς τροπαῖοι...
μὴ θαρρεῖτε πῶς Εὐρώπη θὰ τὸ κάνωμ' ἔδῳ πέρα ;
μωρὲ μοῦτρα, ποῦ γυρεύουν νὰ περάσουν Εὐρωπαῖοι.
Μὲς ἴστους δρόμους ἕως τώρα πῶς δὲν ἐφανήκατε ;
καὶ ἴστης ἐκλογαῖς ἀκόμη μαλλιαροὶ ἴγνήκατε.

Θὰ γίνῃ διαδήλωσις καὶ πρῶτοι προχωρεῖτε...
Κορδόναρος, Λεβίδαρος... μὴν ἀδιαφορῆτε.
Σᾶς ἔξορκίζω ἴσας σκιὰς ἐκείνας τῶν προγόνων
θερμάνετε τὸν κάλλιστον τῶν ἐπὶ γῆς ἀγῶνων.

Ἢταν κί' αὐτὸς νερόβραστος κί' ἀθόρυβος περὶ
χωρὶς διαδηλώσεων νὰ μᾶς κινοῦν σεισμοί,
τότε θὰ καταλάβετε καὶ σεῖς ἀληθινὰ
πῶς διατρέχουν κίνδυνον τοῦ κράτους οἱ θεσμοί.

Φτοῦ ἴνα χαθῆτε, ξόανα... δὲν σᾶς ἀναγνωρίζω...
κορδόνη, διαδήλωσις, νὰ γίνῃ πάλι νίλα...
ὅμως δὲν ἔρχεται κανεὶς... ἐγὼ παραγκαρίζω,
κί' αὐτοὶ χαζεύουν σὰν χαζοὶ μὲ τὴν παληογκαμῆλα.
Ἐλάτε πρὸς διάδοσιν ἀγῶνος πανοσίου,
μὰ σεῖς διασκεδάζετε μὲ τὸν Θεοδοσίου.

Ἢν ἴστα κουφὰ ψηφίσωμε πικρὰ θὰ μετανοήσωμε...
μᾶς ἤλθε κί' ὁ Καρνάβαλος ἴστων ἐκλογῶν τὰ χάλια,
καὶ μὲ τὴν σύμπωσιν αὐτὴν θαρρῶ πῶς δὲν θὰ νοιώσωμε
μήτ' ἐκλογαῖς Ρωμαίικαις καὶ μήτε καρναβάλια.

Συλλογισθῆτε πῶς ἐχθρῶν θὰ ξαναφᾶμε μπάτσους,
μὰ σεῖς διασκεδάζετε μὲ τοὺς βρωμοπαληγάτσους.
Σὰν δὲν ἀκούετε λοιπὸν κί' ἐκείνους τοὺς προγόνους
ἄς γίνῃ διαδήλωσις μ' ἐμᾶς τοὺς δύο μόνοις,
μ' ἐμένα καὶ τὸν Περικλῆ... βαρεῖτε τὸ νταούλι,
κί' ἐμεῖς οἱ δύο μόνοι μας ἄς πᾶμε ἴστον παππούλη.

Φ.— Ὡ Κορδόνη,
ἴστο μπαλκόνι
πρόβαλε νὰ ξαναἰδῆς
τοὺς δυὸ λάλους
παπαγάλους
καὶ τοῦ πρώτους ἀναιδεῖς.

Π.— Ὡ Κορδόνα,
ἴστον ἀγῶνα
δῶσε πνεῦμα καὶ ψυχὴ.

Τοῦ Πεσματζόγλου βάζω τὴν εἰκόνα,
κι' ἄσπρο, μωρὲ παιδιά, νὰ πάη γόνα.

Τὶ καθρόνια
σ' ἄλλα χρόνια,
ποῦ δὲν ἦσαν ἴσθ' Ἀρχή.

Μὲς ἴσθ' τόσαις κρυάδες ἀκαίρως
μᾶς ἐκρύωσε τώρα κι' ὁ γέρος,
καὶ πηγαίνει σκυφτός
καὶ δὲν βγαίνει κι' αὐτός
νὰ μιλήσῃ σὰν πρὶν λατρευτός.

Φ. — Σεβαστέ μας,
ἄρρωστέ μας,
ἴλιγο λόγο λαχταρῶ.

Δίχως λόγο
μῆτε τρώγω,
μῆτε καὶ ψηφοφορῶ.

Η. — Ν' ἀναρρώσης,
νὰ κορώσης,
νὰ κτυπᾶς, νὰ πολεμῆς.

Δίχως βράσι,
δίχως δροῖσι,
θ' ἄρρωστήσωμε κι' ἐμεῖς.

Φ. — Ἄν' πῆρες ἱμφλουέντζα, λαοσώστη,
μονάχος ἴσθ' κοιτῶνα σου σφαλίσου,
κι' ἀφοῦ δὲν βγαίνεις τώρα ἴσθ' ἐξώστη
τουλάχιστον ἄς ἔβγῃ τὸ σκυλί σου.

Τουλάχιστον ἄς ἔβγ' ἡ Ζαφειρίτσα
νὰ μᾶς γαυγίσῃ ἴλιγο σὶτὸ μπαλκόνι,
νὰ μᾶς κουνήσῃ ἴλιγο τὴν οὐρίτσα,
κι' ἐμεῖς νὰ τῆς φωνάξωμε : Κορδόνι.

Π. — Μῆτε τὸ σκυλί δὲν βγαίνει... πᾶμε τὸ λοιπὸν ἴσθ' τοὺς δέκα...
ζήτω, βρὲ παιδιά, τοῦ Ψύλλα, τοῦ Ζυγομαλᾶ, τοῦ Λέκκα.
Τὸν Σκουζὲ νὰ τὸν ψηφίσῃς δίχως ἄλλο, κακομοίρη.
τὸν τρανὸ τὸν Ἀθηναῖο, τὸν χρυσὸ τὸν νοικοκύρη.
Τὸν Σκουζὲ νὰ τὸν ψηφίσῃς καὶ νὰ τῶχῃς γιὰ τιμὴ σου,
ἂν καλὰ κι' ἐκεῖνος θ' ἄβγῃ καὶ χωρὶς τὴν συνδρομὴ σου.
Πρῶτο ψηφὸ καὶ ἴσθ' τὸν Ράλλη κι' ἄς μὴν ἔχῃς κουμπαριά.
Φ. — Ἄσπρο σ' ὄλους... λόγο θέλω... μπούμ ! θὰ οἴξω κου-
[μπουριά.

(Βγαίνει κάποιος καὶ τοὺς λέει πῶς ἐπῆγαν ἴσθ' χωριά.)

Π. — Πᾶμε τώρα ἴσθ' τοῦ Δεβίδη... Τράβα πρῶτος, Φασουλῆ...
πρέπει ν' ἄβγῃ κι' ὁ Δεβίδης... ζήτω καὶ τοῦ Νικολῆ.

(Λέει κάποιος ὅτι λείπει κι' εἶναι ἴσθ' τὸ Γραμματικὸ.)

Π. — Πέες του πῶς θὰ ξαναλθοῦμε... πᾶμε καὶ ἴσθ' τὸν Λαϊκό.

Φ. — Ποῦ μὲ πᾶς ἐδῶ κι' ἐκεῖ ;
ξέρεις ἂν κι' οἱ λαϊκοὶ
ἴνοικησαν κανένα σπῆτι ;

Π. — Ἄσπρο καὶ τοῦ Φλογαῖτη.

Φ. — Βρὲ διαβάταις, δὲν μᾶς λέτε ποῦ ἴσθ' μιλοῦν κι' οἱ λαϊκοὶ ;

Π. — Πᾶμε καὶ ἴσθ' τοῦ Καλλησπέρη...

Φ. — Δὲν μοῦ λές ποῦ κατοικεῖ ;

(Πᾶν ῥωτιῶντας καὶ τὸ βρῖσκουν, κ' ἄλλοι λέν πῶς ἔχει γρίπη,
κ' ἄλλοι στὰ χωρὶὰ πῶς λείπει.)

Π.—Ζήτη καὶ τοῦ Καλλησπέρη... πῶς μ' ἀρέσει τὸνομά του...

Φ.—Κοῖμα ποῦ κ' αὐτὸς δὲν εἶναι νὰ μᾶς πῆ τὸ πρόγραμμα
[του...

Π.—Τράβα ἔμπροσ μου μὲ τὴν παντιέρα... ζήτη σ' ὄλους θὰ φω-
καὶ τὸν Προτοπαππαδάκη νὰ ψηφίσετε στὴν Νάξο, [νάξω...
καὶ τοιοῦτον πατριώτην τῶν ἀξίων ἀξίον

τὸν συστήνω σὲ καθένα σωφρονοῦντα Νάξιον.
Καὶ τοῦ Βώλου τὸν Τοπάλη, κ' εἶμαι, κύριοι, τῆς γνώμης
ν' ἀσπρισθῆ κ' ὁ Κασσαβέτης, ὁ Ζαγοριανὸς ὁ κόμης.

Φ.—Μὰ τὸν Γούναρη τῆς Πάτρας μὴν ξεχάνης πρῶτο πρῶ-
Πατρινοί, γὰρ τὸ καλό σας ἄσπρο ρίχτε του καρφότο. [το...

Πατρινοί, τὸν Γούναρή σας, ἀληθῶς περικλυτόν,
ἄς τὸν στεφανώσῃ ἡ ψῆφος φιλοδήμων πολιτῶν.

Π.—Γούναρης στυὸς Πατρινοὺς, Γουναράκης ἐδῶ πέρα...
τράβα ἔμπροσ μου μὲ τὴν παντιέρα.

Φ.— Παξινοί, τὸν Θεοδωράκη, δηλαδὴ τὸν Βελληανίτη,
βγάλτε τον ὅπως πάντα, τὸν ξυπνὸ σας συμπολίτη.

Π.— Μόνο μὲ τὸν Θεοδωρῆ σας κ' οἱ Παξοί σας κ' Αντιπάξοι
Λόντραις θὰ γενοῦν δεκάξη.

Φ.—Τοῦ Σιφηνοῦ Προβλεγγίου μὲ τῆς φούκταις τὰ λευκὰ
βουλευτῆς νὰ μᾶς ξανάλθῃ, κ' ἄς μὴ γράψῃ τὸν Φωκᾶ.

Π.— Ἐμπρός... Δραγούμης, Λαϊκοί, Λεβίδαρος, Κορδόνι,
ὅμως στὴν διαδήλωσι κανένας δὲν σιμόνει,
κ' οὐτ' ἕνας Δημοσθένης μας ἀκούεται κ' Αἰσχίνης...
εἶναι ντροπὴ σας, βρὲ παιδιὰ... βαβαὶ τῆς καταισχύνης.

Ἐλάτε, βρέ, νὰ ρίξωμε καὶ λίγαις τρακατρούκαις...
ἐδῶ δὲν βρῖσκονται Τρεπῶφ, μήτε μεγάλοι Δοῦκες,
κ' ἐγὼ σὲ κόρφο Δουκικὸ ψύλλο δὲν θέλω νάμαι...

Φ.— Εἰς τοῦ Λεβίδη, Περικλῆ, καιρὸς νὰ ξαναπαῖμε,
κ' ἐξ Ἀργους ἀγαλλόμενοι μὲ βεβαιοῦν πολλοὶ
πῶς θάχῃ δαὸ Πλατούσηδες ἢ μέλλουσα Βουλή.

Π.— Ζήτη καὶ τῶν Πλατούσηδων...

Φ.— Προχώρει... πῶς ἐστάθης ;

Π.— Ποιὸς ἄλλος τώρα δέχεται ;

Φ.— Ρώτησε καὶ θὰ μάθης.

Π.— Ξέρετε, σεῖς πλανώμενοι τῶν δρόμων φουκαράδες,
ποιὸς νέος ὑποψήφιος δέχεται μασκαράδες ;

Φ.— Ἐλα, βρὲ Περικλέτο, στὰ σωστά σου
κ' ἔμπροσ στυὸν Πεσματζόγλου τώρα στάσου,
καὶ σὰν πολίτης φρόνιμος καὶ νήφων
δός του τῆς ἐκτιμήσεως τὴν ψῆφον.

Αὐτός, μωρέ, δὲν λέει κολοκύνθα,
τὰ κόβει τσικουράτα, στρογγυλά,
γιατ' εἶναι κ' ἀφεντάνθρωπος ἀλήθεια
καὶ τᾶχει τετρακόσα τὰ μῆλα.

Μὴν περιμένῃς λόγο νὰ σοῦ βγάλῃ,
κ' οἱ σωφρονοῦντες τάσσονται μαζί του,
κ' ἡ τάξις τῶν ἐμπόρων ἢ μεγάλη,
ποῦ ξέρει τὸ μῆλα τοῦ Τραπεζίτου.

Θὰ βγῆ μὲ τὸν Δαγρὸ καὶ στὰς Καλάμας,
κ' ἂν ἔβγῃ κ' ἐδῶ πέρα τί καλά μας !
θᾶναι καὶ βουλευτῆς τῶν Καλαμῶν,
μὰ θᾶναι κ' ἀντιπρόσωπος ἡμῶν.

Παρακαλῶ σε, Πίνδαρε τοῦ κάρρου,
τὴν κάλπην νὰ χουσώσης τοῦ κουμπάρου,
καὶ δίχως νὰ ζητήσης τσιγαρέτο
νὰ πᾶς νὰ τὸν ψηφίσης, Περικλέτο.

Κ' ἂν θέλῃς νὰ μὴν ποῦνε τὴν κακὴ σου
στὸν Πεσματζόγλου δώσε τὸ κουκί σου,
κ' ἂν θέλω νὰ μὴν ποῦνε τὴν κακὴ μου
θὰ δώσω στυὸν κουμπάρο τὸ κουκί μου.

Π.— Ἐγὼ δὲν θὰ ψηφίσω κ' ἐφέτος κοντουροῦ.

Φ.— Ζήτη, βρὲ Περικλέτο, καὶ κάθε μαλλιαροῦ.

Π.— Ὡσὰν μαλλὶ τραγίσιο τριγύρω μας βρωμάει...
μὰ ζήτη καὶ τοῦ Γάλλου,
τοῦ Χιῶτη τοῦ δασκάλου,

ποῦ μὲ τὰ γαῖδουράκια γεννήθηκε τὸν Μᾶη,
καθὼς τὸ βεβαιώνει μὲς στὴ βιογραφία του
μὲ τὴν φιλοκομμένη καὶ Γαλλικὴ σοφία του.

Φ.— Μὲ τὴν διαδήλωσι τρέξαμε κ' ἰδρώσαμε,
τοὺς θεσμοὺς φυλάξαμε, δαῖρα δὲν πληρώσαμε.
Τώρα πᾶμε σπήτια μας, δός μου μὲ δαὸ ξύλα,
σ' ἄλλη διαδήλωσι νᾶλθῃ κ' ἢ γκαμήλα.

Καὶ καμπόδαὶς ποικιλίαις,
μ' ἄλλους λόγους ἀγγελίαις.

Ἐβγῆκαν τοῦ Πολέμη τὰ Ἐωτικὰ ποιήματα,
γλυπτὰ καλλιτεχνήματα.

Τῆς ἐξοχῆς ἢ φύσις μὲ κάλλος περισσὸν
ἐλάμπρυνε τὸν οἶστρον τοῦ μύστου τῶν Μουσῶν.

Πᾶσαν μέριμναν τοῦ βίου κ' ἐργασίαν ἄφετε
κ' ὅλοι τρέξετε στὴν Ἡβην, ποῦ δὲν περιγράφεται.
Ἐως στυὸ πρῶτὸ δὲν κλείνει τοῦτο τὸ ζυθοπωλεῖον,
καταστράπτον ἀπὸ φῶτα κ' ἀπὸ τόσον μεγαλεῖον.
Ὁ λαμπρὸς ὁ Γιακουμάκης θανμαστῶς τὸ διευθύνει...
τί μαγειρικὴ, τί μπύρα, τί μεζέδες εἶν' ἐκεῖνοι.
Ἄλλο κέντρον εὐθυμίας δὲν ὑπάρχει σὰν κ' αὐτό,
πάντα κόσμος, πάντα γέλοια, καὶ τσουμποῦσι δυνατό.
Μὰ κ' ὁ χῶρος ὑπογείων θὰ γενῆ πολυτελὲς
κέντρον ἀριστοκρατίας, ποῦ ματάκια μου θὰ λές.
Ὁ Καρνάβαλος σκιρτῶν εἰς τὴν Ἡβην κατοικεῖ...
Γιακουμάκη, τρέξ' ἐδῶ... Γιακουμάκη, τρέξ' ἐκεῖ.

Οἱ μαλλιαροὶ τὴν ἔπαθαν τὰ μάλιστα δεινήν,
σοφίαι διεσπᾶσθησαν σοφῶν ἀδιασπᾶστων,
καὶ τώρα τοὺς παρέλαβαν καὶ στὴν Ἑσπερινήν,
κ' ὑμνοῦνται καὶ γεραίρονται καὶ τρῶνε τῆς χρῆσῆς των,
ὡς ποῦ νὰ γίνῃ φάρα των ἔσπερινὴ θυσία
καὶ παύση πολυχρόνιος γλωσσῶν ἀκολασία.

